

Jolanta Teresa Wojnar

NAJŚWIĘTSZE SERCE JEZUSA

Rozważania wezwań Litanii
do Najświętszego Serca Pana Jezusa

Wydawnictwo WAM
Kraków 2007

JAN PAWEŁ II O LITANII
DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

„Miesiąc czerwiec jest szczególnie poświęcony Boskiemu Sercu Jezusa. Wyrażamy Mu naszą miłość i cześć poprzez Litanię, która przemawia szczególną głębią swych teologicznych treści w poszczególnych wezwaniach”¹.

„Jest to wspaniała modlitwa w całości skupiona na tajemnicy wewnętrznej Chrystusa: Boga-Człowieka. Litania do Serca Pana Jezusa czerpie obficie ze źródeł biblijnych, a równocześnie odzwierciedla najgłębsze doświadczenia ludzkich serc. Jest to również modlitwa uwielbienia i autentycznego dialogu. (...) Modlitwa ta – odmawiana i rozważana – staje się prawdziwą szkołą człowieka wewnętrznego: szkołą chrześcijanina. (...) Równocześnie stajemy się wrażliwi na potrzebę zadośćuczynienia. Chrystus otwiera ku nam swe

Serce, abyśmy w Jego zadośćuczynieniu zjednoczyli się z Nim dla zbawienia świata”².

„Tylko Miłość, którą objawia Serce Chrystusa, jest zdolna przemienić serce człowieka i otworzyć je na cały świat, by uczynić je bardziej ludzkim i Bożym. (...) Tylko ludzie «w miłości wkorzeni i ugruntowani» (Ef 3, 17) potrafią przeciwstawić się cywilizacji śmierci i tworzyć na gruzach nienawiści, pogardy i przemocy cywilizację, która ma swoje źródło w Sercu Zbawiciela”³. „Ono jest odwiecznym źródłem, z którego każdy wierzący i cały Kościół wciąż na nowo czerpią moc wiary, nadziei i miłości”⁴.

„Cieszę się, że ta pobożna praktyka, aby codziennie w miesiącu czerwcu odmawiać albo śpiewać Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa, jest w Polsce taka żywa i ciągle podtrzymywana!”⁵.

„Przybliżajcie do «tego źródła życia i świętości» osoby, rodziny, wspólnoty parafialne, środowiska, aby mogły z niego czerpać «niezłębione bogactwo Chrystusa» (Ef 3, 8)”⁶.

„Czciciele Serca Jezusowego stają się ludźmi wrażliwego sumienia. A kiedy dane im jest trwale

obcować z Sercem naszego Pana i Mistrza, rozbudza się w nich także potrzeba wynagrodzenia za grzechy świata, za obojętność tylu serc, za własne zaniedbania. O jakże bardzo potrzebny jest w Kościele ten zastęp serc czuwających, dzięki którym miłość Serca Bożego nie pozostanie osamotniona i nieodwzajemniona!”⁷.